

Tilfælde have stor Betydning paa Anden og Toner mellem Overordnet og Underordnet, idet jeg forøvrigt med denne Bemærkning ikke skal have sigtet til Forholdene i Almindelighed, som jeg med Fornøielse, efter hvad jeg veed af andre Mænds Erfaring, skal erkende ere betydelig anderledes, end de have været tidligere; men maaffee der dog i denne Henseende kunde være Trang til nogen Forandring. Som sagt, jeg haaber, at den høitagtede midlertidige Marineminister vil tage denne lille Bemærkning under venlig Overveielse. — Saa har jeg endnu en Bemærkning at gjøre til den høitagtede Justitsminister og den høitagtede midlertidige Marineminister i Forening. Det er jo paalagt Monstringsbestyrerne, at de ved Afmonstring skulle paategne de Vedkommendes Søfartsbøger, hvilke Havne de have anløbet. Den samme Fordring burde man stille til det Monstringcontoirt, som ligger under Marinens Bestyrelse, det, som man almindelig kalder Hvervingscontoirt. Dette Contoirt opfylder jo ikke denne Bestemmelse eller opfylder den ikke saa betids, at det jo forvolder de Vedkommende Ulemper. Min Anmodning gaaer nu ud paa, at der fra Marinebestyrelsens Side maatte blive givet, inden de vedkommende Folk afmønstres, Hvervingscontoirt saa betids Underretning om, hvilke Havne et Drlogsskib har anløbet, at de kunne faae det indført i deres Søfartsbøger og faae fornøden Paategning derom, naar de forlade Tjenesten, da det ellers let kan bevires, at de Vedkommende ikke kunne faae deres øvrige Beviser i rette Tid uden Uleilighed og Ulemper trods al den Velvilje, man ellers møder i disse Forhold.

Justitsministeren: De Bemærkninger, den ærede Rigsdagsmand for Veile Amts 2den Valgkreds (Berg) nu fremsførte angaaende Fortolkningen af Værnepligtslovens § 32, ligge maaffee noget fjernt fra den Sag, vi idag have til Forhandling; idetmindste skønner jeg ikke rettere, end at den finansielle Stilling, hvilket Resultat man end kommer til ved denne Fortolkning, i det Væsentlige bliver uforandret; men da den ærede Rigsdagsmand har et særdeles Kjendskab til de Bestemmelser i Værne-

pligtsloven, som vedrøre de Søværnepligtige, og da jeg har saamegen Tiltro til den ærede Rigsdagsmands Sagkundskab i denne Henseende, troer jeg dog yderligere at burde anføre et Par Ord til Forsvar for den Fortolkning, Justitsministeriet har antaget for den rigtige, foruden hvad der til Forsvar derfor findes i den Skrivelse fra Justitsministeriet, der er indført i Finansudvalgets Betænkning over Tillægsbevillingslovsforslaget. Naaglet jeg nøie har hørt paa de Bemærkninger, der bleve fremsførte af den ærede Rigsdagsmand, kan jeg fremdeles ikke skønne Andet, end at de Ord i Værnepligtslovens § 32: „Togt bliver at tillægge enhver befaren Værnepligtig, der ifølge Indkaldelse eller frivillig har gjort Tjeneste ved Søværnet“, ere anvendelige paa det Tilfælde, at et Skib udrustes som Delogstransportskib paa Statens Vegne for at assistere ved Udlægningen af et undersøist Telegraph-toug og for samtidig at optræde som Drlogsmænd i de østasiatiske Farvande. Jeg mener, at det ikke let vil kunne nægtes, at den Tjeneste, som den Værnepligtige udfører paa dette Skib, udføres ved Søværnet og at den Drlogstjeneste, han ober, ikke kan nægtes Prædicatet af frivillig, fordi der af private Folk, som ere interesserede i samme Foretagende, tillægges ham et yderligere Tillæg til den Løn, Staten skal give ham, hvilken ogsaa efter Overenskomst mellem Regjeringen og det private Selskab vederlægges Staten af dette sidste. Jeg troer altsaa, at det, naar man gaaer ud fra den Forudsætning, som indeholdes i den paagældende Skrivelse fra Marineministeriet, og som er paaberaabt i Justitsministeriets Svarskrivelse, ikke vil kunne nægtes, at der tilkommer de Værnepligtige, som sendes med dette Skib, Togt, som om de havde udført sædvanlig Søfrigtstjeneste. — Hvad angaaer den Pligt, det ærede Medlem for Veile Amts 2den Valgkreds meente, der skulde paahvile Justitsministeren til at undersøge, om det Foregivende, han i en saadan Retning modtager fra Marineministeren, forholder sig rigtigt eller ikke, maa jeg ganske vist paastaae, at jeg ikke erkjender en saadan Pligt som mig paahvilende. Naar min Collega, Marineministeren, siger til mig, at et Skib skal sendes ud for paa Statens Vegne